CIUCĂ, DUMITRESCU ȘI CUȚOV – PRIMII 3 BOXERI ROMÂNI ÎN FINALĂ!

(Urmare din pag. 1)

rație față de atenția cu care boxează Ciucă. Chiar în momentele cînd polonezul încearcă atacuri subite, Ciucă știe să se ferească, revenind imediat la prudență dar perseverența operă de punctare pe care și-a propus-o din prima clipă. Tentativele de box în forță ale lui Olech în ultima repriză sînt prompt contrate de Ciucă. Acesta îl prinde, în final, pe adversar cu cîțiva pumni puternici care-l arată și puncheur, nu numai stilist. În ovațiile generale, Ciucă aplică lui Olech o corecție severă care nu mai lasă loc nici unui dubiu asupra rezultatului final.

Ciucă (România) b.p. Olech (Polonia).

CATEGORIA COCOȘ

Pînă la epuizare

Au trecut corzile ringului doi tineri pugiliști: Aurel Dumitrescu (România), 20 de ani și Michael Piner (Anglia), 21 de ani. De la primul sunet de gong, englezul atacă vijelios, dar elevul lui Lucian Popescu are pregătit antidotul: directul de stînga, dublat cu regularitate de lovituri de dreapta. Piner încasează, dar nu renunță la ofensivă. Dumitrescu este în continuă mișcare, eschivează prompt și contrează eficace, însă Piner pare făcut din granit de Yorkshire. În ultima repriză, ambii pugiliști acuză eforturile depuse pînă atunci, dar continuă să arunce în luptă tot ce le-a mai rămas. Dumitrescu se face remarcat prin acuratețea stilului, care i-a adus o meritată victorie, acordată de cei 5 arbitri la o diferență de 13 puncte.

Dumitrescu (România) b. p. Piner (Anglia).

Decizie discutabilă

Deși n-a mai realizat partida electrizantă făcută în sferturi de finală, cu polonezul Andruszkiewicz, totuși Aldo Cosentino (Franța) a obținut decizia de învingător la puncte (cu 4—1) în fața irlandezului Michael Dowling. După o repriză de tatonare, în care am reținut rapiditatea execuțiilor boxerului francez, Dowling a trecut hotărît la atac, punctînd de la mică distanță, cu directe de stînga. Cosentino răspunde însă prompt, dar deseori cu capul înainte și este avertizat de arbitrul Wolf. Dowling ni s-a părut totuși mai lucid, mai precis în lovituri.

Cosentino (Franța) b. p. Dowling (Irlanda)

CATEGORIA SEMIUȘOARĂ

Un upercut eficace

În halatul roșu de mătase cu care a apărut în ring, Ca-

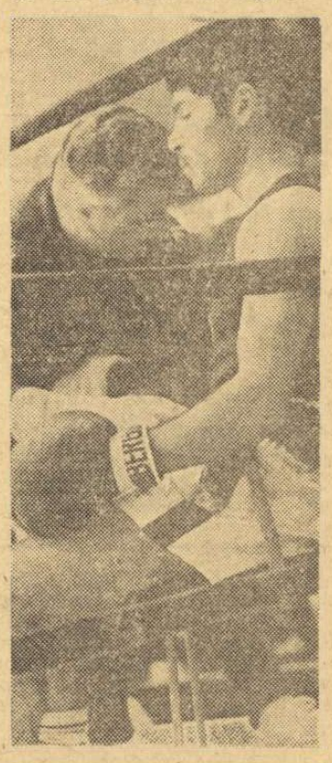

Antrenorul italian Natale Rea în colțul elevului său Udella

gilistul polonez, obligîndu-l să recurgă la ținere pentru a echilibra lupta.

Pilicev (Bulgaria) b. p. Petek (Polonia) — decizie acordată cu 3—2.

Finaliștii categoriei semiușoară — Cuțov și Pilicev — s-au mai întîlnit, pe ringul olimpic din Mexic, cînd victoria a revenit pugilistului român.

Surpriza bulgarului Pilicev

Avînd inițiativa în primele două reprize, polonezul Richard Petek (26 de ani), campion european la Roma (la pană), s-a văzut constrîns la defensivă în ultima, datorită forcingului efectuat de bulgarul Stoian Pilicev (30 de ani). Acesta a reușit să plaseze cîteva lovituri foarte puternice care l-au clătinat pe pu-

listrat Cuțov încă nu aflase de telegrama sosită cu cîteva clipe înainte — pe adresa ziarului nostru — din partea sportivilor brăileni care-i urau succes. Calm, stăpîn pe sine, Cuțov întîmpină cu succes garda falsă a profesorului de 35 de ani, din Jukovskih, Serghei Lomakin, de două ori campion al U.R.S.S. și aureolat de 264 de victorii. Rutina acestuia nu poate stăvili elanul, tinerețea electricianului brăilean (20 de ani), care folosește eficace, în repriza I, directele și mai ales upercuturile de dreapta la stomac, dublate de croșeele de stînga la față. În repriza secundă, cu o notă de agresivitate în tentativele sale, Lomakin echilibrează oarecum partida. Ultima parte a meciului „vede" un Cuțov dezlănțuit, dar nu lipsit de judecată. El își epuizează puterile parcă intenționat cu una și aceeași suită de mișcări: eschivă rotativă la atacul adversarului, apoi năpraznice upercuturi cu mîna dreaptă. Odată cu disperarea adversarului crește ritmul loviturilor reușite ale lui Cuțov, în aceeași manieră pe care noi vom obosi, probabil, repetînd-o. Publicul e în delir din momentul în care presimte al treilea român în finală. Victoria dinamovistului, excelent condus din colț de Titi Dumitrescu, nu mai putea fi pusă la îndoială, nici măcar prin neatenția acelor arbitri care au determinat decizia de 3—2.

Cuțov (România) b. p. Lomakin (U.R.S.S.)

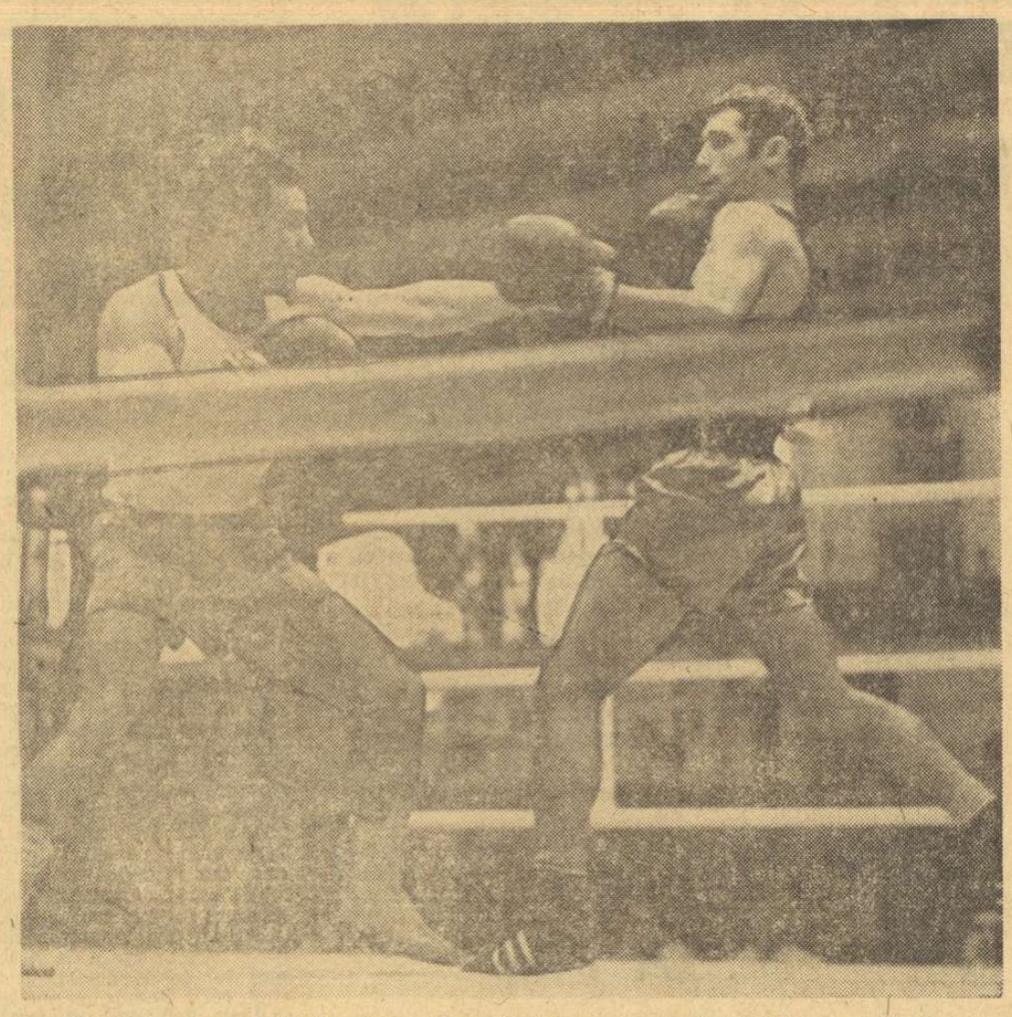

Ciucă (dreapta) eschivează cu succes și pregătește o contră, dominîndu-l de sus pe Olech

CATEGORIA MIJLOCIE

Tarasenkov n-a avut emoții

Un util meci de antrenament, am putea spune, pentru sovieticul Vladimir Tarasenkov. Tehnic, combativ și beneficiar al unei alonje respectabile, el l-a întrecut înainte de limită pe bulgarul Simeon Gheorghiev. Au impresionat loviturile directe, de o mare precizie, expediate de Tarasenkov. Boxerul bulgar a atacat deseori periculos, cu capul înainte, la una din aceste acțiuni alegîndu-se, în ultima repriză, cu arcada stîngă deschisă. Fără să se mai consulte cu medicul, arbitrul danez Nielsen a oprit meciul, dictînd abandonul pugilistului bulgar.

Tarasenkov (U.R.S.S.) b. ab. III Gheorghiev (Bulgaria).

Economie rentabilă

Studentul Școlii superioare economice din Pola, iugoslavul Mate Parlov nu a acceptat schimburile dure propuse de șoferul Reima Virtanen din orașul finlandez Kemi. El a preferat loviturile izolate, de la depărtare, dar în acest fel a riscat să fie nepregătit față de atacurile surpriză ale recentului campion al Scandinaviei. De-a lungul celor trei reprize, am văzut doi mijlocii destul de lenți, al căror merit este doar că nu s-au încurcat în hățișurile clinciurilor. Tînărul iugoslav care și-a făcut probele și și-a dovedit capacitatea și în meciurile anterioare — eliminînd succesiv pe vest-germanul Jermer și pe polonezul Gortat — a boxat și de data aceasta economic, nu lipsit de calități tehnice care-l duc lent, dar sigur, spre fruntea categoriei.

Parlov (Iugoslavia) b. p. Virtanen (Finlanda).

DIN COLȚUL TRIBUNEI

S-au disputat pînă acum, dacă nu mă înșel, aproape 150 de meciuri în care am avut prilejul să urmărim boxeri cu stiluri de luptă diferite, unii dintre ei maeștri ai ringului, alții, trebuie să recunoaștem, modești, și alții mult prea cruzi pentru o asemenea competiție dură. Nu mi-am propus să fac o analiză a europenelor, doresc să spun doar cîteva cuvinte despre doi, trei boxeri, care, pe noi, cei din tribune, ne-au încîntat și despre care, după părerea mea, s-au scris prea puține lucruri.

Dintre tinerii componenți ai echipei noastre cel mai mult mi-au plăcut Dumitrescu și Silberman. Am să mă opresc asupra lui Silberman deoarece este unul dintre cei mai talentați și mai bine dotați „semimijlocii" din cîți am avut în ultima vreme. La început l-am urmărit curios să văd ce știe să facă cu „dinamita" pe care o are în pumni. Apoi am descoperit la el calități care mă fac să afirm, și doresc din inimă să nu mă înșel, că este un mare boxer. De mulți ani, de pe vremea foștilor campioni ai categoriei — Linca, Șerbu, Dragnea, Stoian, „naționala" noastră nu a mai fost atît de bine reprezentată la „semimijlocie". Silberman este un boxer complet, lovește la fel de bine și corect cu ambele brațe, se mișcă bine în ring, și, după meciul cu campionul olimpic Wolke, mi-am dat seama că e și un foarte bun tactician. Prevăd că toate aceste calități vor fi din plin răsplătite chiar la această ediție a europenelor.

Despre Alexe a scris în „Din colțul tribunei" fostul meu rival, Vasile Mariuțan și a scris bine. Aș vrea să adaug, însă, că de cîți ani sînt eu în box nu am mai văzut un „greu" stîngaci să întrebuințeze atît de bine directa de dreapta. Marea lor majoritate se bazează pe forța loviturilor decisive de stînga, care de cele mai multe ori nu-și ating ținta.

Dintre străini, m-au impresionat „pana" englezilor, Richardson, sovieticul Tregubov, „greul" vest-german Hussing și, bineînțeles, Dan Pozniak. Băieții antrenorului italian Rea nu mi-au mai plăcut ca altădată. Și nici echipa Poloniei, o umbră a celei din anii trecuți. Acum, sîntem, cred, a doua echipă din Europa, după formația Uniunii Sovietice, care a avut și are boxeri excelenți, principali pretendenți la medaliile de aur ale marilor competiții internaționale. De aceea, cred că duminică seara majoritatea centurilor de campioni ai Europei vor intra în posesia boxerilor sovietici și români, într-adevăr cei mai buni la această ediție a tradiționalei competiții.

Dumitru CIOBOTARU
fost campion al României

HOTĂRÎREA MEDICILOR ESTE INATACABILĂ

CAZUL SCHÄLLEBAUM ÎN STADIUL DE CONTRAEXPERTIZĂ

Precum anunțam în ziarul nostru de joi, juriul medical al biroului continental european al A.I.B.A. a continuat ieri discuțiile cu privire la chestiunea întreruperii meciurilor, atunci cînd unul dintre pugiliști este rănit. S-a stabilit definitiv că medicul ce va fi invitat în ring de către arbitru (membru al unei comisii de trei), să constate gravitatea accidentării, are latitudinea să hotărască sistarea meciului, indiferent de momentul survenirii. Măsura va depinde exclusiv de considerente pur medicale, protecția sănătății boxerilor fiind mai presus de argumentul rezultatelor sportive. Responsabilii A.I.B.A. au afirmat deplina lor încredere în competența și probitatea medicilor, ce vor îndeplini această funcție. Hotărîrea lor va fi inatacabilă.

Cazul Schällebaum, boxerul elvețian care ar fi utilizat substanțe dopante, se găsește în stadiul de contraexpertiză. Antrenorul declară că elevul său ar fi luat cu o seară înainte o pastilă de Mogadan, un ușor hipnotic, inexistent pe lista preparatelor interzise oficial în Elveția, care ar da o reacție chimică similară amfetaminelor. Rămîne să se verifice această ipoteză. Se mai afirmă că dacă, totuși, Schällebaum s-a dopat, el va primi probabil numai un avertisment, fiind inițial caz de această factură (e primul campionat european de box, la care A.I.B.A. a instituit o comisie de control antidoping).

DINCOLO DE CORZI

● *Franco Udella, la trei minute după victorie:*
— Mulțumit?
— Foarte!
— Dacă ieși campion treci la profesionism?
— Nu. Rămîn cofetar. Este o profesie... dulce.

● *Ciucă ieșind împreună cu Olech de la controlul antidoping: „La trei campionate europene am tot dat declarații înainte de finală. Acum nu mai zic nimic. Nu vă supărați. Sînt mut. Duminică după finală vă invit la o șuetă de noapte. Asta pentru că sper să fiu fericit".*

● *A. Dumitrescu sub reflectoarele „jurnalului de actualități": „Am avut un minut greu, la mijlocul reprizei a treia. Mă sufocasem și o clipă am crezut că pierd. M-a ajutat publicul, mi-am revenit și acum sînt bucuros. Simt că pot să bat și în finală".*

● *Cosentino (Franța), cu care discuția începe printr-o surpriză:*
— Profesia?
— Fotoreporter. Și încă sportiv — ne spune rizînd.
Aflăm că lucrează la I.N.S. (Institutul Național al Sporturilor) și că medalia de la București îi deschide drumul spre profesionism.
— Cu ce impresii veți pleca?
— Frumoase. Un oraș cu flori multe și cu oameni amabili. Și totul legat de primul meu succes. Este de neuitat!"

● *Novikov (U.R.S.S.), un băiețel firav, cu ochi albaștri, foarte timid: „M-am rezervat pentru finală. N-am dat totul știind că duminică va trebui să forțez serios".*
Cîteva amănunte din biografia sa: are 22 de ani, a început boxul la 17 ani, în orașul Moscova. Se află la prima sa mare competiție și dacă iese campion european se... căsătorește.

DIRECTA DE STÎNGA

Stau și-i privesc, seară de seară, din vecinătatea ringului sau în fața ecranului de televizor, pe tinerii boxeri prinși în aprigă încleștare pentru cîștigarea centurilor de campioni ai Europei. Și, fără să vreau, mă văd pe mine, în anii adolescenței, cînd și eu eram ca ei, dornic de afirmare în arena boxului.

Îmi plac boxerii care preferă directa de stînga și, cînd danezul Jensen, sovieticul Frolov sau Prichard din Țara Galilor folosesc această armă, nu mă pot abține să nu-i aplaud entuziast. Este lovitura pe care și eu am folosit-o, și pe care maestrul Lucian Popescu a reușit să mi-o cizeleze de-a lungul celor 16 ani cît l-am fost elev. Cu această „armă" am cîștigat multe meciuri prin k.o., în duelurile pe care le-am avut cu Ion Vasilov, Gheorghe Negoiță, Ghețu Velicu, polonezul Kepinski, francezul Richard, spaniolul Juarez, italianul Paganella și alți boxeri redutabili. De fapt, cel mai bine ne-a demonstrat eficacitatea ei maestrul Lucian Popescu, sportivul care în anii tinereții a adus glorie boxului românesc.

Și iată că acum, maestrul Lucian vine din nou să arate, prin elevul său Aurel Dumitrescu, cît de eficace este și acum lovitura care i-a adus lui (și nu numai lui) atîtea succese. Crescut la școala lui Lucian Popescu, acest tînăr în vîrstă de 20 de ani, calcă — se pare — cu pași siguri, pe urmele antrenorului său. Dotat cu forță de lovire, dar și cu inteligență, campionul nostru a înțeles că victoriile înaintașului său s-au datorat „sfintei" directe de stînga, și ca atare o aplică cu tot mai multă iscusință și eficacitate. Este boxerul pe care (să mă ierte ceilalți colegi ai săi de echipă) îl urmăresc cu cel mai mare interes, pentru că am speranța triumfului său în marile confruntări viitoare. Aurel este copia fidelă a lui Lucian Popescu. Nu sînt primul care o afirm, dar îmi face plăcere chiar și repetarea acestui adevăr. Cred în Dumitrescu, în directa sa de stînga, așa cum am crezut și în maestrul meu. Cînd spectatorii au scandat numele lui Lucian (după victoria lui Dumitrescu asupra suedezului Frederiksson) mi-am dat seama încă o dată că „omul din colț", tehnicianul desăvîrșit va ști să-l poarte pe Aurel — acum ca și în viitor — pe treptele consacrării.

ing. Petre ZAHARIA
maestru al sportului

La masa juriului, de la stînga la dreapta, Roman Bisowski, vicepreședinte al Biroului european A.I.B.A., N. A. Nikiforov-Denisov, vicepreședinte al A.I.B.A., președintele Biroului european A.I.B.A., Rudyard H. Russel, președintele Asociației Internaționale de Box Amator, Gheorghe Guriev, președintele Comisiei de organizare a C. E. de box.

PROGRAM RADIO ȘI T. V.

RADIO: *19,30* — în cadrul „gazetei radio"; *21,35* — în emisiunea „Sport și muzică" — pe programul I.

T. V.: transmisie în direct a galei a doua a semifinalelor de la ora 19.

INSEMNĂRI DE LA MASA PRESEI

Box on the rocks. Cine ofta zilele trecute după băuturi de la frigider, a fost nevoit, în zilele următoare, să ceară expresso-uri fierbinți. Scăderea bruscă de temperatură a creat în interesanta capitală a României o nouă variantă a boxului — boxul frapat. O variantă nouă atît pentru sportivi cît și pentru ziariști, care cu gîndul la campionatele europene de la București și-au uitat puloverele în valize. Răcoarea nu i-a împiedicat pe boxeri să poarte în ring lupte încinse. Doar culisele au pălit. Au apărut jachetele și mantalele de ploaie acolo unde străluceau îmbrăcămintea multicoloră de vară.

Temperatura mai rece nu a putut tempera nici temperamentul publicului. Mi-am închipuit, după ce am asistat la două turnee olimpice, că pot recunoaște ușor mentalitatea spectatorului de box. Dar m-am înșelat. Nimic din apatia asiaticilor de la Palatul de gheață Korakuen din Tokio, unde tonul creștea doar cu cîțiva foni cînd boxerii japonezi luptau pentru medalii. Nimic din expresia exotic temperamentală a mexicanilor, anul trecut, la Arena Mexico. În aplauze ca și în fluierături, publicul bucureștean se arată deopotrivă drept și nedrept. Iată cum pentru o dată temperamentele se pot manifesta fundamental deosebit.

Dar, în fond, de ce să amendăm reacțiile publicului, cînd înșiși arbitrii își arată omenească slăbiciune în prejudecăți și lipsă de obiectivitate, cînd înșiși medicii sînt șovăitori în intervențiile lor în ring. La tribuna presei circulă părerea că nu puține medalii vor fi distribuite de judecători și de medici. Nu este prima oară cînd se întîmplă așa la campionatele europene. Din acest punct de vedere Bucureștiul nu va face excepție. Atîta vreme cît pe ring nu va trona un computer, iar deciziile nu vor fi inatacabile, spiritele tot se vor încinge. Aceasta ar fi, fără îndoială, o nouă variantă. Dacă va fi cea mai bună, deocamdată mă îndoiesc. Pînă atunci, mai bine box frapat.

Joachim MIELINSKI
redactor la S.I.D. Düsseldorf

ANCHETA INTERNAȚIONALĂ A ZIARULUI sportul

ÎNCOTRO SE ÎNDREAPTĂ BOXUL AMATOR?

LIUBOMIR DRAKULOVICI (Iugoslavia)

răspunde la întrebările redacției noastre

1. Ținînd seama de tentațiile multiple ce i se oferă astăzi, prin ce mijloace credeți că poate fi atras tineretul spre exercițiul dur al boxului?

2. Nu credeți că prin efectuarea cîntarului la urcarea în ring ar putea fi alungat din box un prilej frecvent de ipocrizie?

3. Ce condiții trebuie îndeplinite pentru a menține corectitudinea și a înlătura brutalitatea din boxul amator?

Liubomir Drakulovici, președintele federației iugoslave de box, de profesiune procuror, a binevoit să răspundă la întrebările anchetei inițiate de ziarul nostru.

1. Într-adevăr tentațiile ce i se oferă tineretului astăzi sînt de natură să-i distragă atenția de la practicarea boxului care este un sport al celor puternici. Prima sarcină pentru atragerea tineretului spre box ar consta în a-i face să devină mai atractiv, în crearea unor condiții mai bune pentru practicarea lui. Cum? Iată cîteva idei pe care noi în Iugoslavia încercăm să le punem în practică.

— Formarea de școli ale boxului pentru tineri între 12—14 ani, în centre industriale dezvoltate.

— Schimbarea prevederilor regulamentare naționale: mai multe categorii de greutate pentru tineri pînă la 16 ani; meciurile acestora să fie arbitrate numai de antrenori recunoscuți, specialiști în box care și în ring să fie învățători, instructori, nu numai arbitri ce respectă întocmai litera regulamentului etc.

— O colaborare mai strînsă între cluburile de box, părinți și școli ar aduce mai mulți tineri în ring. Părinții trebuie convinși că boxul nu este un sport periculos. Din contră, el dezvoltă cel mai complet calitățile psihofizice, combativitatea, loialitatea, prietenia etc. calități foarte necesare tînărului zilelor noastre.

— Pe tărîm internațional să se treacă la o colaborare mai strînsă între federațiile de specialitate, asigurîndu-se cît mai multe întîlniri internaționale pentru tineri. Așa vom atrage cu siguranță tineretul la practicarea acestui frumos sport.

2. Așa cum se face acum cîntarul consider că în principiu este bine. E vorba de o pierdere de greutate, de o regularizare a greutății pe căi permise. Dar o limitare a timpului între cîntar și urcare în ring este necesară. Pentru că una este să fii cîntărit la 7 dimineața și să urci în ring la ora 13 și alta cîntarul la 7 și urcarea în ring la ora 22.

3. Cel mai brutal în box mi se pare că este k.o.-ul. Trebuie eliminată favorizarea loviturilor dure, puternice. S-a făcut ceva prin numărarea obligatorie pînă la 8 după o lovitură în plin. Dar mai trebuie schimbat cîte ceva în punctaj.

Gh. GLISICI

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368